

SCENARIUSZ LEKCJI W KLASACH I – III NA TEMAT TOLERANCJI I AKCEPTACJI W GRUPIE

TEMAT LEKCJI: *Inny nie znaczy gorszy!*

Czas przeznaczony na zajęcia: 1 godz. lekcyjna (45 minut)

Cele ogólne lekcji:

- kształtowanie w uczniach poczucia akceptacji inności, jej aprobaty w wymiarze pozytywnym;
- budowanie i rozwijanie więzi emocjonalnych - przyjaźni, koleżeństwa w grupie;
- uczenie postaw wzajemnego szacunku i tolerancji;
- uświadomienie uczniom, że każdy z nas jest indywidualnością i różni się od innych ludzi;

Cele szczegółowe lekcji:

- uczeń:

- wie, że wyśmiewanie i kpiny z kogoś o innym kolorze skóry, osoby niepełnosprawnej bądź innej w jakikolwiek sposób jest złe; to upokarzanie, wyraz braku szacunku dla człowieka;
- potrafi zaakceptować inność i wyróżnić ją w pozytywnym znaczeniu;
- wie, że od kogoś „innego” nie można się odgradzać murem obojętności, niezrozumienia; trzeba go traktować na równi z innymi członkami społeczności;

Formy pracy:

- w grupach
- zespołowa jednolita
- indywidualna

Metody pracy:

- słowna: pogadanka, rozmowa;
- pogładowa / pokazowa
- drama;

Środki dydaktyczne:

- Płyta CD z piosenką Majki Jeżowskiej pt. *Wszystkie dzieci nasze są*. Odtwarzacz.
- prezentacja multimedialna zrobiona wcześniej przez same dzieci albo ze strony internetowej: http://www.ceo.org.pl/sites/all/modules/pubdclnt/pubdclnt.php?file=http://www.ceo.org.pl/sites/default/files/library-files/prezentacja_multimedialna_niepe_nosprawni.ppt&nid=16777
- Wiersz J. Twardowskiego pt. *Do moich uczniów*;
- Karty pracy dla dzieci xero;
- opaska na oczy dla dziecka do scenki dramowej;

Przebieg lekcji:

1. Wysłuchanie piosenki M. Jeżowskiej pt. *Wszystkie dzieci nasze są*.

2. Krótka rozmowa wychowawcy z dziećmi na temat inności. Wychowawca zadaje dzieciom pytania:

- Czym różnią się od siebie dzieci z piosenki Majki Jeżowskiej?
- Na jakie cechy wyglądu człowieka zwracamy uwagę podczas pierwszego spotkania?
- Czym się różnimy?

Wprowadzenie wychowawcy. Każdy z nas jest inny – są ludzie dorośli wysocy i niscy, są grubi i chudzi, niektórzy mają piegi, a inni zeza albo zadarty nos. Są tacy, którzy od dzieciństwa nie widzą, inni nie słyszą, jeszcze inni poruszają się na wózkach inwalidzkich z powodu niepełnosprawności. Świat jest też pełen ludzi różnych ras – mieszkańcy krajów Afryki mają ciemną skórę, Europejczycy białą, niektórzy rodzą się ze skośnymi oczami. To, że różnimy się między sobą, bardzo nas wzbogaca.

3. Odczytanie przez nauczyciela liryku ks. J. Twardowskiego pt. *Do moich uczniów*. Rozdanie dzieciom kartek z wierszem oraz kart pracy. Uczniowie na podstawie utworu wypełniają karty pracy.

Do moich uczniów

Uczniowie moi, uczennice drogie
ze szkół dla umysłowo niedorozwiniętych,

Jurku z buzią otwartą, dorosły głuptasie -
gdzie się teraz podziewasz, w jakim obcym tłumie-
czy ci znów dokuczają, na pauzie i w klasie-

Janko Kąsiarska (???) z rączkami sztywnymi,
z nosem, co się tak uparł, że pozostał krótki-
za oknem wiatr czerwcowy z pannami ładnymi

Pamiętasz tamtą lekcję, gdym o niebie mówił,
te łzy, co w okularach na religii stają-
właśnie o robotnikach myślałem z winnicy,
co wołali na dworze: Nikt nas nie chciał nająć

Janku bez nogi prawej, z duszą pod rżęsami-
garbusku i jąkało - osowiały, niemy-

Zosiu, coś wczesnie zmarła, aby nóżki krzywe-
szybko okryć żałobnym cieniem chryzantemy

Wiecznie płaczący Wojtku i ty, coś po sznurze
drapał się, by mi ukraść parasol, łobuzie,
Pawełku z wodą w głowie, stary niewdzięczniku,
coś mi żabę położył na szkolnym dzienniku

Czekam na was, najdrożsi, z każdą pierwszą gwiazdką-
a niebem betlejemskim, co w pudełkach świeci-
z barankiem wielkanocnym - bez was świecezki gasną-
i nie ma żyć dla kogo.

Ten od głupich dzieci

Jan Twardowski

KARTA PRACY

1. O jakich dzieciach pisze podmiot liryczny w wierszu?

.....

2. Oceń prawdę lub fałsz podanych niżej zdań:

	Prawda	Fałsz
A. Podmiot liryczny zwraca się do dzieci z serdecznością i troską.		
B. Poeta mówi o dzieciach w sposób złośliwy i ironiczny.		

3. Praca księdza z dziećmi nie była łatwa. Pisze on, że *stracił nerwy swoje*. Na podstawie wiersza podaj dwa przykłady sytuacji, które to potwierdzają.

Przykład pierwszy

Przykład drugi

4. Poeta w utworze odwołuje się do przypowieści o robotnikach w winnicy, których nikt nie chciał przyjąć do pracy. Czyni to, aby:

- A. Pokazać, że niepełnosprawne dzieci znajdują się w takiej samej sytuacji jak robotnicy, są odrzucane przez społeczeństwo.
- B. Udowodnić, że chore dzieci nie powinny ciężko pracować w winnicy.
- C. Wykazać, że dziś dzieci nie muszą pracować ani uczyć się w szkole.

D. Odwołać się do Biblii.

5. Wiersz kończy się ciepłym wyznaniem. Streść je w 2 zdaniach.

6. Czy podpis: *Ten od głupich dzieci* oznacza, że poeta uważa dzieci za głupie i prymitywne? Napisz swoją opinię i uzasadnij ją.

Moja
opinia-----

Uzasadnienie-----

KONIEC KARTY PRACY

4. Nauczyciel omawia kartę pracy. Mówi, że niezależnie od przyczyny i stopnia niepełnosprawności, każde „inne” dziecko i każdy „inny” dorosły wymaga okazania mu szacunku i życzliwości. Kpiny, szyderstwa, brak sympatii to wyraz bezwzględności, to także objaw naszego lekceważenia drugiego człowieka. Bardzo źle świadczy o kimś, kto zachowuje się w taki sposób wobec innych. Nauczyciel zapisuje na tablicy ważne słowa:

**AKCEPTACJA, WYROZUMIAŁOŚĆ, RÓWNOSĆ, ŻYCZLIWOŚĆ,
WSPÓŁCZUCIE**

5. Nauczyciel wraz z uczniami oglądają prezentację multimedialną: Niepełnosprawni, każdy z uczniów po kolei głośno odczytuje kolejne karty prezentacji, a następnie uczniowie odgrywają scenki dramatyczne.

6. I scenka: wybrany uczeń wcieli się w osobę niewidomą (wychowawca zawiązuje

mu na oczach przepaskę). Chodzi po klasie. Dzieci odgrywają role opiekunów, wskazują, w jaki sposób ma przejść bezpiecznie z jednego końca klasy na drugi.

II scenka: wybrany uczeń wciela się w osobę niedosłyszącą (wychowawca zatyka mu uszy stoperem). Zadaniem dzieci jest przekazanie mu gestami, mimiką jakiejś informacji (wychowawca mówi ją uczniom cicho).

7. Uczniowie dzielą się z wychowawcą swoimi wrażeniami z dramy. Nauczyciel pyta, co dała im lekcja, o jakie elementy ich wzbogaciła. Lekcję kończy podsumowaniem dotyczącym akceptacji inności. Wśród nas jest wiele osób „innych”, one wyróżniają się z tłumu. Nie są gorsze od nas, ale po prostu inne, wymagają od nas akceptacji, czyli zwyczajnego, mądrego i sympatycznego traktowania.